आरव्ये रमसान्मया प्रियसिख कीडामिसारोत्सवे,
चण्डालिसिरावगुण्ठनपटक्षेपं विषये विष्ठः ॥'
संलीना खेषु गात्रेषु मूकीकृतिविभूषणा ।
अवगुण्ठनसंवीता कुलजामिसरेद्यदि ॥ ७७ ॥
विचित्रोज्जलवेषा तु रणञ्जूपरकङ्कणा ।
प्रमोदसेरवदना स्याद्वेक्यामिसरेद्यदि ॥ ७८ ॥
मदस्खलितसंलापा विभ्रमोत्फुल्ललोचना ।
आविद्धगतिसंचारा स्यात्प्रेष्याभिसरेद्यदि ॥ ७९ ॥
तत्राद्ये 'उत्क्षिसं—' इत्यादि (१२० प्र.) । अनयोक्षद्धमुदाहरणम् ।
प्रसङ्गादिमसारस्थानानि कथ्यन्ते—

क्षेत्रं वाटी भग्नदेवालयो दूतीगृहं वनम् । मालापश्चः देमशानं च नद्यादीनां तटी तथा ॥ ८०॥

सम् ऊर्ष्वं न्यस्तम् । एतेन तयोः शब्दप्रतिरोधः । प्रतिपादिता कृता । तिमिरमेव अवगुण्ठनपटः आच्छादनवस्तं तस्य क्षेपं निरासम् ॥ प्रसङ्गादमिसरणक्रममाह—संलीनेति । गात्रेषु अङ्गेषु । संकुचितसर्वाङ्गीत्यर्थः । अवगुण्ठनेन आच्छादनपटेन संवीता संवृतदेहा । एतदुपलक्षणम् । अनुलेपादिनापि संवीता । तत्रान्धकारे नीलविक अस्तर्वादेशा । ज्योत्सायां चन्दनद्रवसंवीता । क्रमेण यथा—'सितं वसनमितं वपुषि नीलचेलअमान्मया मृगमदाशया मलयजद्रवः सेवितः । करेण परिवोधितः स्वजनशङ्कया दुर्जनः परं परमपुण्यतः सिख न लक्ष्किता देहली ॥', 'मिल्रकामालभारिण्यः सर्वाङ्गीणाईचन्दनाः । सौमवलो न लक्ष्यन्ते ज्योत्सायामिमसारिकाः ॥' आविद्धः उद्भावितः पत्युः सद्भावो यया । 'आविद्धगतिसंचारा' इति पाठे आविद्धया उद्धतया गला संचारः संकेतस्थानप्राप्तिर्यसाः सेल्पर्थः ॥ आद्ये अल्लामिसरणप्रकारे । अनयोवेंश्याप्रेष्याभिसरणप्रकारयोः । तत्र क्रमेणोदाहरण्यम् । यथा मम—'कामेषुवेधविधुरं धुरि दत्तवित्तं शिज्ञानमञ्जमणिनूपुरिकिष्करणीका । मन्दं वृहत्कचनितम्वभरेण दूरादाश्वासयत्विमसरत्युत कापि धन्यम् ॥' 'कान्तं तमेकान्तगुणाभिरामं मदीहिताधानविवृद्धकामम् । प्राप्यापमोदं विद्धे सखीति वृत्वसीष्ठं प्रमदाभियाति ॥' अत्र 'संमोदम्' इति वक्तव्ये 'अपमोदम्' इति

दस्य

क्ष

शमे-

44

इति

पन्त

^{1.} मालेति । मालापन्न इति शन्दः संदिग्धं एव सर्वत्रोपलम्यते । तथापि टीकावि-इतपुष्पोचानपदस्वारस्थेन 'मालानां पन्नो व्यक्तीकरणं यसात्' इसादिरीत्या कथंनिद् व्याख्येयः । 'मालापं च' इति पाठे मा नास्ति आलापो यत्र तच्छून्यं गृहमित्यर्थं इति योज्यम् ॥

१. 'मालापसाः' कः, 'मालामसाः' गः, 'मालयं च' घ. २. 'स्मशानानि' कः साहि ० ११